TRIBUNALENS DOM (fjärde avdelningen)

den 26 oktober 2010 *

I mål T-23/09,

Conseil national de l'Ordre des pharmaciens (CNOP),

Conseil central de la section G de l'Ordre national des pharmaciens (CCG),

Paris (Frankrike), inledningsvis företrädda av advokaterna Y.-R. Guillou, H. Speyart van Woerden, T. Verstraeten och C. van Sasse van Ysselt, därefter av advokaterna Guillou, L. Defalque och C. Robert,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av A. Bouquet och É. Gippini Fournier, båda i egenskap av ombud,

svarande,

* Rättegångsspråk: franska.

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2008) 6494 av den 29 oktober 2008 i ärende COMP/39510, i vilket kommissionen med stöd av artikel 20.4 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 [EG] och 82 [EG] (EGT L 1, 2003, s. 1) ålade Ordre national des pharmaciens (ONP), CNOP och CCG att underkasta sig en inspektion,

meddelar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen)

vid överläggningen sammansatt av O. Czúcz (referent), ordförande, samt domarna I. Labucka och K. O'Higgins,

justitiesekreterare: handläggaren T. Weiler,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 23 februari 2010,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

1 I artikel 20 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 [EG] och 82 [EG] (EGT L 1, 2003, s. 1) föreskrivs följande:

”1. För fullgörandet av de uppgifter som kommissionen tilldelas genom denna förordning får den genomföra alla nödvändiga inspektioner hos företag och företagssammanslutningar.

…

4. Företag och företagssammanslutningar är skyldiga att underkasta sig de inspektioner som kommissionen har beslutat om. I beslutet skall anges föremålet för och syftet med inspektionen, fastställas när den skall börja och anges de påföljder som föreskrivs i artiklarna 23 och 24 samt upplysas om rätten att få beslutet prövat av EG-domstolen …”

Bakgrund till tvisten

2 Det beslut K(2008) 6494 som fattades av Europeiska gemenskapernas kommission den 29 oktober 2008 i ärende COMP/39510 (nedan kallat det angripna beslutet) var riktat till sökandena, Conseil national de l'Ordre des pharmaciens (apotekarsamfundets nationella råd) (CNOP) och Conseil central de la section G de l'Ordre national des pharmaciens (centralrådet för avdelning G vid nationella apotekarsamfundet) (CCG), samt till Ordre national des pharmaciens (nationella apotekarsamfundet) (ONP). I det angripna beslutet ålades de, i enlighet med artikel 20.4 i förordning 1/2003, att underkasta sig en inspektion. I ett annat beslut av samma datum ålade kommissionen, inom ramen för samma ärende, Laboratoire Champagnat Desmoulins Philippakis att underkasta sig en inspektion. Sistnämnda beslut är föremål för talan i det konnexa målet T-24/09.

ONP och dess råd

3 ONP och dess råd omfattas av den franska folkhälsolagen (code de la santé publique) (nedan kallad CSP).

4 I artikel L 4231-1 CSP föreskrivs följande:

"[ONP] har som syfte:

1. [a]tt säkerställa att yrkesplikterna iakttas;

2. [a]tt säkerställa att yrkets redbarhet och oavhängighet skyddas;

3. [a]tt övervaka apotekarnas kompetens;

4. [a]tt bidra till att befrämja folkhälsan och kvaliteten på vården, i synnerhet ett tryggt utförande av yrkesuppgifterna.

[ONP] omfattar apotekare som är verksamma i Frankrike.”

5 I artikel L 4232-1 CSP anges att ONP består av sju avdelningar. Var och en av dessa – med undantag för avdelning E som har en geografisk indelning – motsvarar en särskild gren inom farmacin (apotek, industri, partihandel, biomedicin som utövas vid privata mottagningar och på sjukhus, sjukhusapotek). Avdelning G omfattar apotekare med inriktning på biologi, verksamma vid offentliga och privata laboratorier för biomedicinska analyser. Varje avdelning leds av ett centralt råd.

6 ONP omfattar CNOP, centrala råd (däribland CCG) och regionala råd. I artikel L 4233-1 CSP föreskrivs att de olika råden i ONP utgör juridiska personer.

Det angripna beslutet

7 I de fyra första skälen i det angripna beslutet anges följande:

”Kommissionen har uppgifter om att avtal eller samordnade förfaranden mellan apotekare i Frankrike som omfattas av [ONP] eller beslut av [ONP] eller [CNOP] eller [CCG] som har till syfte eller resultat att hindra, begränsa eller snedvrida konkurrensen inom den inre marknaden, i synnerhet marknaden för biomedicinska analystjänster, ska ha funnits i vart fall sedan år 2003. Beteendet ska i synnerhet ha kommit till uttryck i beslut med syfte att hindra apotekare eller juridiska personer från att tillträda marknaden för biomedicinska analystjänster, begränsa deras verksamhet på marknaden eller utesluta dem från denna.

[ONP] är den yrkesorganisation till vilken den franska staten har överlåtit bland annat att säkerställa att apotekarnas yrkesplikter iakttas, skydda yrkets redbarhet och oavhängighet, övervaka apotekarnas kompetens och bidra till att befrämja folkhälsan och kvaliteten på vården, i synnerhet ett tryggt utförande av yrkesuppgifterna. [ONP] omfattar ett nationellt råd och sju avdelningar, i vilka apotekarna är indelade. Exempelvis samlar avdelning G apotekare med inriktning på biologi, verksamma vid offentliga och privata laboratorier för biomedicinska analyser. [ONP] och alla dess råd utgör juridiska personer.

[ONP] och dess råd har befogenhet att kontrollera tillträdet till yrket, kontrollera utövningen av yrket och vidta disciplinåtgärder mot apotekare och juridiska personer som utövar en verksamhet som är förbunden med apotekaryrket, exempelvis den yrkesverksamhet som utövas av apotekare med inriktning på biologi vid offentliga och privata laboratorier för biomedicinska analyser. Tillträdet till yrket kontrolleras genom inskrivning i respektive avdelnings förteckning. Apotekare och juridiska personer som utövar en verksamhet som är förbunden med apotekaryrket måste skrivas

in i denna förteckning för att lagligen få utöva en med apotekaryrket förbunden verksamhet. Förteckningen uppdateras av varje avdelnings centrala råd. Sanktioner, såsom tillfälliga eller slutgiltiga förbud att utöva verksamhet som är förbunden med apotekaryrket, kan påföras av [ONP] och dess råd. Sådana beslut medför att apotekaren eller den juridiska personen tillfälligt eller slutgiltigt stryks ur förteckningen.

Kommissionen har uppgifter om att det finns avtal eller samordnade förfaranden mellan apotekare i Frankrike som tillhör [ONP], i form av beslut att inte skriva in apotekare eller juridiska personer som vill tillhandahålla biomedicinska analystjänster i förteckningen för avdelning G, att inte uppdatera deras inskrivning i förteckningen eller att förbjuda dem att utöva sin verksamhet, vilka har till syfte eller resultat att begränsa konkurrensen på marknaden för biomedicinska analystjänster."

8 I åttonde och nionde skälen i det angripna beslutet anges följande:

"För att säkerställa effektiviteten av den aktuella inspektionen är det absolut nödvändigt att den verkställs utan att de företagssammanslutningar som misstänks ha deltagit i de påstådda överträdelserna informeras om den i förväg.

Det är följaktligen nödvändigt att fatta ett beslut enligt artikel 20.4 i förordning nr 1/2003 om att ålägga företagssammanslutningarna att underkasta sig en inspektion."

9 I artikel 1 första stycket i det angripna beslutet anges följande:

”[ONP], [CNOP] och [CCG] är ålagda att underkasta sig en inspektion med anledning av deras eventuella delaktighet i eller verkställande av avtal eller samordnade förfaranden mellan apotekare i Frankrike som tillhör [ONP], samt i avtal eller samordnade förfaranden som har kommit till uttryck i beslut som strider mot bestämmelserna i artikel 81 [EG] eller artikel 82 [EG], i synnerhet på marknaden för biomedicinska analystjänster. Beteendet ska ha kommit till uttryck i beslut med syfte att hindra apotekare eller juridiska personer från att tillträda marknaden för biomedicinska analystjänster, begränsa deras verksamhet på marknaden eller utesluta dem från denna.”

10 I artikel 2 i det angripna beslutet angavs att inspektionen kunde genomföras den 12 november 2008. Inspektionen kom att genomföras vid angiven tidpunkt vid sökandenas säten.

11 I artikel 3 i det angripna beslutet föreskrivs:

”Detta beslut är riktat till [ONP], [CNOP] och [CCG].

Beslutet delges de företagssammanslutningar som beslutet är riktat till strax före inspektionen.”

Förfarandet och parternas yrkanden

12 Sökandena har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 21 januari 2009.

13 I sin ansökan har sökandena yrkat att förevarande mål ska förenas med mål T-24/09. Ordföranden på förstainstansrättens fjärde avdelning beslutade att avslå detta yrkande.

14 Genom särskild handling av samma dag yrkade sökandena att målet skulle handläggas skyndsamt i enlighet med artikel 76a i tribunalens rättegångsregler. Yrkandet avslogs genom beslut av förstainstansrättens fjärde avdelning den 19 februari 2009.

15 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten (fjärde avdelningen) att inleda det muntliga förfarandet. Som en processledningsåtgärd enligt artikel 64 i förstainstansrättens rättegångsregler ställde förstainstansrätten skriftligen frågor till sökandena. Sökandena efterkom förstainstansrättens begäran.

16 Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens frågor vid förhandlingen den 23 februari 2010.

17 Sökandena har yrkat att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

18 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska

— ogilla talan och

— förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

19 Till stöd för sin talan har sökandena åberopat tre grunder. Som första grund har de gjort gällande att den princip enligt vilken institutionernas beslut måste vara riktade till enheter som utgör juridiska personer har åsidosatts. Den andra grunden avser åsidosättande av motiveringsskyldigheten. I den tredje grunden har de gjort gällande att artikel 20.4 i förordning nr 1/2003 har åsidosatts.

Den första grunden: Åsidosättande av principen om att institutionernas beslut måste vara riktade till enheter som utgör juridiska personer

Parternas argument

20 Vad beträffar frågan om grunden kan prövas i sak anser sökandena att det är ostridigt att sökande har ett berättigat intresse av att få beslut prövade som är riktade till tredje man och som kan ha negativa återverkningar på dem, i synnerhet inom konkurrensområdet. I det nu aktuella målet – och bortsett från den omständigheten att sökandena har ett uppenbart intresse av att begära ogiltigförklaring av det angripna beslutet, eftersom det direkt avser dem – har sökandena hävdat att de är behöriga att anföra en grund som avser att ONP inte är en juridisk person, eftersom de är dess representationsorgan. Sökandena har vidare gjort gällande att den omständigheten att det angripna beslutet uttryckligen avser ONP således innebär att det direkt går dem emot och att de har ett direkt intresse även av en delvis ogiltigförklaring av det angripna beslutet. Sökandena har hävdat att de för övrigt väckt talan i egenskap av representationsorgan för ONP och å dess vägnar.

21 Sökandena anser i sak att ONP inte är en juridisk person, till skillnad från dess olika råd. Ett beslut om inspektion måste enligt sökandena vara riktat till en enhet som är en juridisk person.

22 Kommissionen gör gällande att denna grund ska avvisas eller i vart fall ogillas.

Tribunalens bedömning

23 Vad beträffar frågan huruvida grunden kan prövas i sak, ska det påpekas att den berör själva beslutsdelen i det angripna beslutet, vilken avser en annan enhet än sökandena.

24 Det har i detta hänseende inte bestritts att sökandena är juridiska personer. Oberoende av den omständigheten att sökandena representerar ONP – och även om tribunalen skulle pröva grunden i sak och finna att beslut om inspektion inte kan vara riktat till enheter som inte är juridiska personer och att ONP inte är en juridisk person – skulle en sådan slutsats under dessa omständigheter inte ha någon betydelse för giltigheten av det angripna beslutet, i den mån det är riktat till sökandena.

25 Det ska dessutom påpekas att sökandena i sitt svar på en skriftlig fråga från tribunalen har uppgett att den omständigheten att det angripna beslutet även var riktat till ONP inte hade någon inverkan på omfattningen av den inspektion som kommissionen hade kunnat genomföra enligt det angripna beslutet. Inspektionen genomfördes nämligen enbart i sökandenas lokaler, med hänsyn till att ONP inte var en juridisk person och inte hade annan yttre representation än sina råd. Under dessa omständigheter skulle en ogiltigförklaring av det angripna beslutet, i den mån det var riktat till ONP, sakna inverkan på omfattningen och utgången av inspektionen i förhållande till sökandena.

26 En ogiltigförklaring av det angripna beslutet, i den mån det var riktat till ONP, skulle således inte innebära att sökandenas talan bifölls. Talan kan följaktligen inte bifallas såvitt avser den första grunden.

Den andra grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten

Parternas argument

27 Sökandena har framhållit att kravet på motivering måste bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet och särskilt till innehållet i rättsakten i fråga, och detta i än högre grad då motiveringsskyldigheten har en grundläggande betydelse mot bakgrund av artikel 8 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, som undertecknades den 4 november 1950 i Rom (nedan kallad Europakonventionen). Enligt sökandena skiljer sig det aktuella fallet från det fall då kommissionen genomför en inspektion hos en enhet vars associationsform inte vållar några tolkningssvårigheter. I förevarande fall har sökandena hävdat att det angripna beslutet var riktat till ONP, CNOP och CCG, men att det inte närmare angavs vilken enhet som kunde antas utgöra ett företag eller en företagssammanslutning i den mening som avses i artikel 20.4 i förordning nr 1/2003. Sökandena har påstått sig inte veta vilka enheter som betecknades som företag eller företagssammanslutning och som gjorde det möjligt för kommissionen att tillämpa den aktuella bestämmelsen, eller vilken dess analys var i detta hänseende. Sökandena har hävdat att de, då de tog del av det angripna beslutet, inte hade möjlighet att få kännedom om motiveringen till den åtgärd som vidtogs mot dem. Enligt sökandena innebär detta att artikel 8 i Europakonventionen åsidosattes, enligt vilken var och en har rätt till respekt för sitt hem, en rättighet som ska förenas med ett tillräckligt skydd. Enligt sökandena gör motiveringen till det angripna beslutet det därför inte möjligt för tribunalen att utöva den kontroll som åligger denna.

28 Enligt sökandena har kommissionen låtit förstå att skyddet för hemmet för juridiska personer är mindre omfattande än det som tillerkänns fysiska personer och att motiveringen därför kan vara mer kortfattad vad beträffar ett beslut om undersökning i juridiska personers lokaler. Sökandena har tillbakavisat en sådan argumentation med hänvisning till att skyddet för företags lokaler enligt artikel 8 i Europakonventionen

motsvarar skyddet för fysiska personers lokaler och att det i varje fall inte är mindre omfattande. Sökandena har i detta hänseende bland annat åberopat generaladvokat Mischos förslag till avgörande i mål C-94/00, Roquette Frères, där domstolen meddelade dom den 22 oktober 2002 (REG 2002, s. I-9011, s. I-9015).

29 I sin replik har sökandena för övrigt gjort gällande att motiveringsskyldigheten utgör en grundläggande skyddsregel för de berörda företagens rätt till försvar. Den kan, enligt sökandena, inte begränsas av hänsyn till undersökningens effektivitet. Även om kommissionen, enligt sökandena, varken är skyldig att underrätta den som ett beslut om inspektion är riktat till om alla uppgifter som den förfogar över med avseende på förmodade överträdelser, eller att göra en ingående rättslig kvalificering av dessa överträdelser, måste den tydligt ange vilka antaganden den har för avsikt att undersöka. För att visa att inspektionen är motiverad är kommissionen således skyldig att i beslutet om inspektion lämna utförliga uppgifter som visar att den förfogar över allvarliga konkreta uppgifter och indicier som ger den anledning att misstänka att det företag som inspektionen avser har gjort sig skyldigt till den aktuella överträdelsen. Rätten till försvar ska enligt sökandena oavvisligen respekteras redan vid stadiet för den administrativa procedur som utmynnar i det angripna beslutet.

30 Sökandena anser inte att det angripna beslutet tydligt visar om det enbart är ONP, CNOP eller CCG, eller samtliga dessa enheter, som antas ligga bakom de av kommissionen misstänkta förfaranden som ligger till grund för inspektionen. Det är därför omöjligt att avgöra vilka antaganden kommissionen hade för avsikt att undersöka under inspektionen. Sökandena har vidare hävdat att det inte anges vilka av ONP:s eller sökandenas verksamheter som motiverade det angripna beslutet.

31 Sökandena har dessutom gjort gällande, såväl i repliken som vid förhandlingen, att deras rätt till försvar åsidosattes. Sökandena har hävdat att de allmänna ordalag som

användes i det angripna beslutet gjorde det möjligt för kommissionen att beslagta många olika dokument med vitt skilda teman. Sökandena har i detta avseende upprättat en förteckning över de typer av dokument som beslagtogs. Vid förhandlingen tillade sökandena att åsidosättandet av deras rätt till försvar bekräftades av den omständigheten att det i meddelandet om invändningar, som meddelades sökandena efter det att talan hade inletts, hänvisas till en andra invändning, som skiljer sig från den om villkoren för tillträde till yrket som nämns i det angripna beslutet.

32 Kommissionen gör gällande att det angripna beslutet uppfyller kravet på tillräcklig motivering.

Tribunalens bedömning

33 I artikel 20.4 i förordning nr 1/2003 anges de väsentliga uppgifter som ska finnas med i kommissionens beslut om inspektion. I denna bestämmelse åläggs kommissionen att motivera ett sådant beslut genom att ange föremålet för och syftet med inspektionen, när den ska börja och de påföljder som föreskrivs i artiklarna 23 och 24 i nämnda förordning samt att upplysa om rätten att få beslutet prövat av unionsdomstolarna. Motiveringsskyldighetens omfattning vid beslut om inspektion, med hänsyn till innehållet i denna bestämmelse, har preciserats i rättspraxis (se förstainstansrättens dom av den 8 mars 2007 i mål T-340/04, France Télécom mot kommissionen, REG 2007, s. II-573, punkterna 50–53, och där angiven rättspraxis).

34 I förevarande mål gör det angripna beslutet det möjligt för sökandena att identifiera de väsentliga uppgifter som, enligt den aktuella bestämmelsen, ska anges, i synnerhet föremålet för och syftet med inspektionen. I det första skälet och artikel 1 i det angripna beslutet definieras föremålet för inspektionen på så sätt att det hänför sig till de avtal eller samordnade förfaranden mellan apotekare i Frankrike som omfattas av ONP eller beslut av ONP eller sökandena som har till syfte eller resultat att hindra,

begränsa eller snedvrida konkurrensen inom den inre marknaden, i synnerhet marknaden för biomedicinska analystjänster, sedan i vart fall år 2003. I det fjärde skälet tilläggs att kommissionen har uppgifter om att det finns avtal eller samordnade förfaranden i form av beslut att inte skriva in de personer som är i fråga i förteckningen för avdelning G, att inte uppdatera deras inskrivning i förteckningen eller att förbjuda dem att utöva sin verksamhet. Det ges således där detaljerad information om vilka misstankar kommissionen har för avsikt att undersöka. Syftet med inspektionen beskrivs i det sjätte och det sjunde skälet; där framgår det att inspektionen måste göra det möjligt för kommissionen att ta del av alla de uppgifter som rör sakförhållandena i de eventuella avtalen eller de samordnade förfarandena, deras sammanhang och de berörda företagens eller sammanslutningarnas identitet. I nämnda skäl anges närmare att kommissionen har anledning att anta att vetskapen om och tillämpningen av de aktuella avtalen eller förfarandena eller besluten är begränsad till några få personer inom ONP och dess råd.

35 Sökandena har emellertid gjort gällande att den motiveringsskyldighet som kommissionen ska beakta i förevarande fall måste bedömas med hänsyn till skyddet för privatlivet, såsom det anges i artikel 8 i Europakonventionen och tolkas enligt praxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna och generaladvokat Mischos ovan i punkt 28 nämnda förslag till avgörande i målet Roquette Frères. Enligt sökandena är kommissionen i enlighet med denna rättighet och inom ramen för ett beslut om inspektion tvungen att iaktta en liknande motiveringsskyldighet gentemot företag eller företagssammanslutningar som den som ska iakttas gentemot privatpersoner.

36 I den mån som sökandena har hänvisat till att de som beslutet är riktat till kvalificeras som företag eller företagssammanslutningar, ska det preciseras att det i artikel 3 första stycket i det angripna beslutet (se punkt 11 ovan) nämns att beslutet är riktat till ONP, CNOP och CCG. Det framgår av andra stycket i samma artikel att dessa adressater anses utgöra företagssammanslutningar och inte företag. Artikel 3 i det angripna beslutet skapar inte förvirring, trots att det i vissa skäl i detsamma hänvisas till ”berörda företag/företagssammanslutningar”. I övrigt framgår det tydligt av andra

hänvisningar i det angripna beslutet, exempelvis av dess åttonde och nionde skäl (se punkt 8 ovan) samt i dess sista del om straffavgifter och löpande viten, att de som beslutet är riktat till anses vara företagssammanslutningar. Till skillnad från vad sökandena har hävdat, saknar inte det angripna beslutet tydlighet i fråga om vem beslutet är riktat till och huruvida de anses utgöra företag eller företagssammanslutningar i den mening som avses i artikel 20.4 i förordning nr 1/2003. Detta argument kan således inte godtas.

37 I den mån sökandena likaså vill göra gällande att kommissionen borde ha lämnat utförliga uppgifter i det angripna beslutet om varför den har ansett att sökandena utgör företagssammanslutningar, kan det först konstateras att det i det angripna beslutets andra och tredje skäl (se punkt 7 ovan) anges att ONP är den yrkesorganisation till vilken den franska staten har överlåtit uppdraget att säkerställa att apotekarnas yrkesskyldigheter iakttas, skydda yrkets redbarhet och oavhängighet, övervaka apotekarnas kompetens och bidra till att befrämja folkhälsan och kvaliteten på vården, i synnerhet ett tryggt utförande av yrkesuppgifterna. I beslutet anges också att ONP omfattar ett nationellt råd och sju avdelningar i vilka apotekarna är indelade. Det anges att avdelning G samlar apotekare med inriktning på biologi, verksamma vid offentliga och privata laboratorier för biomedicinska analyser. Där förtydligas också den befogenhet som de aktuella enheterna har vad gäller tillträdet till yrket som apotekare och som apotekare med inriktning på biologi.

38 Det kan konstateras att denna motivering gör det möjligt att förstå att kommissionen betraktar ONP som en yrkesorganisation för apotekare och apotekare med inriktning på biologi, till vilken den franska staten har överlåtit vissa befogenheter. Det framgår även att kommissionen är införstådd med att CNOP och CCG utgör en del av ONP. Dessa förtydliganden ger viss ledning till varför kommissionen ansåg att ONP och sökandena utgjorde företagssammanslutningar. Det ska däremot påpekas att det angripna beslutet inte innehåller någon specifik argumentation avseende varför en

yrkesorganisation, såsom den nu aktuella, och dess organ i förevarande fall betraktas som företagssammanslutningar i den mening som avses i artikel 20.4 i förordning nr 1/2003.

39 Det ska emellertid erinras om att skyldigheten att motivera ett individuellt beslut har till syfte att göra det möjligt för domstolen att pröva beslutets lagenlighet och att ge den som berörs av ett sådant beslut tillräckliga upplysningar för att kunna bedöma om beslutet är välgrundat eller om det eventuellt är behäftat med ett fel som gör att dess giltighet kan ifrågasättas. Det ska vidare preciseras att omfattningen av denna skyldighet beror på den aktuella rättsaktens beskaffenhet, det sammanhang i vilket den antagits och rättsreglerna på det aktuella området (domstolens dom av den 25 oktober 1984 i mål 185/83, Interfacultair Instituut Electronenmicroscopie der Rijksuniversiteit te Groningen, REG 1984, s. 3623, punkt 38, förstainstansrättens dom av den 15 juni 2005 i mål T-349/03, Corsica Ferries France mot kommissionen, REG 2005, s. II-2197, punkterna 62 och 63, samt domen i det ovan i punkt 33 nämnda målet France Télécom mot kommissionen, punkt 48).

40 Vad beträffar det angripna beslutets beskaffenhet och det sammanhang i vilket det har antagits, har sökandena förvisso korrekt gjort gällande att enligt rättspraxis ska skyddet för privatlivet enligt artikel 8 i Europakonventionen respekteras och skyddet för hemmet även omfatta bolags affärslokaler (se, för ett liknande resonemang, Europadomstolens dom av den 16 april 2002 i målet Colas Est m.fl. mot Frankrike, § 41, se även, angående rådets förordning nr 17 av den 6 februari 1962, första förordningen om tillämpning av artiklarna [81 EG] och [82 EG] (EGT 1962, 13, s. 204; svensk specialutgåva, område 8, volym 1, s. 8), domen i det ovan i punkt 28 nämnda målet Roquette Frères, punkt 27, och domstolens beslut av den 17 november 2005 i mål C-121/04 P, Minoan Lines mot kommissionen, ej publicerat i rättsfallssamlingen, punkt 31). Domstolen har dock även understrukit vikten av att värna om den ändamålsenliga verkan av inspektionerna, vilka är nödvändiga redskap för att kommissionen ska kunna fullgöra sina uppgifter som väktare av fördragets konkurrensregler. I syfte att säkra nyttan av kommissionens rätt till tillgång till bolags affärslokaler vid tillämpningen av artiklarna 81 EG och 82 EG, förutsätts att den har befogenhet att efterforska olika slags uppgifter som inte redan är kända eller helt identifierade (se,

angående förordning nr 17, domstolens dom av den 21 september 1989 i de förenade målen 46/87 och 227/88, Hoechst mot kommissionen, REG 1989, s. 2859, punkt 27, svensk specialutgåva, volym 10, s. 133, och beslutet i det ovannämnda målet Minoan Lines mot kommissionen, punkt 36).

41 Vid det administrativa förfarande under vilket beslut om inspektion kommer till stånd, har kommissionen följaktligen inte någon exakt information som möjliggör en analys av om det åsyftade beteendet eller handlingen kan utgöra beslut av företag eller företagssammanslutningar i den mening som avses i artikel 81 EG. Det är just med beaktande av beskaffenheten av beslutet om inspektion som det i rättspraxis avseende motivering har visats vilket slags information som bör ingå i ett beslut om inspektion, för att de som beslutet är riktat till ska få möjlighet att i detta skede av det administrativa förfarandet göra gällande rätten till försvar. Att i detta hänseende ålägga kommissionen en mer omfattande motiveringsskyldighet skulle innebära att det inte beaktades att inspektionen är den inledande fasen, vars syfte är just att kommissionen vid ett senare skede, i förekommande fall, ska kunna fastställa huruvida de som beslutet om inspektion är riktat till eller tredje man har åsidosatt gemenskapens konkurrensrätt. Såsom framgår av lydelsen i det angripna beslutet betraktas avtalen eller de samordnade förfarandena i fråga inte som fastställda utan som misstänkta (se, för ett liknande resonemang och analogt, domstolens dom av den 17 oktober 1989 i de förenade målen 97/87–99/87, Dow Chemical Ibérica m.fl. mot kommissionen, REG 1989, s. 3165, punkt 55; svensk specialutgåva, volym 10, s. 165).

42 Vad gäller rättsreglerna på det aktuella området, vilka är i fråga i den tredje grunden som prövas nedan, har domstolen för övrigt tidigare och i synnerhet i den av sökandena åberopade domen av den 19 februari 2002 i mål C-309/99, Wouters m.fl. (REG 2002, s. I-1577), funnit att en yrkesorganisation som representerar medlemmar som utövar fria yrken inte a priori faller utanför tillämpningsområdet för artikel 81 EG.

43 Under dessa omständigheter och med beaktande av bland annat det angripna beslutets beskaffenhet, som förtydligats ovan, samt rättsreglerna på det aktuella området kan således slutsatsen dras att kommissionen inte behövde redovisa en särskild rättslig analys i det angripna beslutet, på grundval av vilken den har betecknat adressaterna som företagssammanslutningar, utöver de förklaringar som givits i detta avseende i andra och tredje skälen i det angripna beslutet (se punkterna 7, 37 och 38 ovan).

44 Vad beträffar argumentet om åsidosättandet av rätten till försvar, som först framfördes i repliken och sedan vid förhandlingen, och i synnerhet typen av dokument som kommissionen beslagtog, tas i ansökan, efter en erinran om rättspraxis avseende motiveringsskyldigheten, enbart upp att motiveringen av det angripna beslutet är otillräcklig vad gäller beskaffenheten av dem som beslutet är riktat till (företag eller företagssammanslutningar). Någon invändning om att deras rätt till försvar åsidosattes i förevarande fall framställs inte.

45 Den omständigheten att motiveringsskyldigheten vid beslut om inspektion specifikt tar sikte på skyddet av rätten för dem som beslutet är riktat till att försvara sig, hindrar inte att ett åsidosättande av rätten till försvar, som är en rättsstridighet som till sin natur hänför sig till den enskilde, inte utgör ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter och därför inte ska prövas ex officio (förstainstansrättens domar av den 8 juli 2004 i de förenade målen T-67/00, T-68/00, T-71/00 och T-78/00, JFE Engineering m.fl. mot kommissionen, REG 2004, s. II-2501, punkt 425, och Corsica Ferries France mot kommissionen, punkt 39 ovan, punkt 77). Invändningen om åsidosättande av rätten till försvar, vilken framställdes först i repliken, kan, i enlighet med artikel 48.2 i rättegångsreglerna, följaktligen inte tas upp till prövning.

46 Vad slutligen beträffar de invändningar som framställdes mot meddelandet om invändningar, räcker det att påpeka att det rör sig om en omständighet som tillkommit efter det angripna beslutet, som inte kan påverka dess lagenlighet. Lagenligheten måste nämligen bedömas i förhållande till de faktiska och rättsliga omständigheter som rådde vid den tidpunkt då rättsakten antogs (se förstainstansrättens dom av den

27 september 2006 i mål T-322/01, Roquette Frères mot kommissionen, REG 2006, s. II-3137, punkt 325, och där angiven praxis).

47 Talan kan således inte bifallas såvitt avser den andra grunden.

Den tredje grunden: Åsidosättande av artikel 20.4 i förordning nr 1/2003

48 Grunden består av två delar. Den första delgrunden avser en påstått felaktig beteckning av ONP och sökandena som företag. Den andra delgrunden avser en påstått felaktig beteckning av dem som företagssammanslutningar.

Den första delgrunden: En felaktig beteckning av ONP och sökandena som företag

– Parternas argument

49 Sökandena har bestritt att de och ONP utgör företag. De utövar inte någon handel eller ekonomisk verksamhet. Deras verksamhet faller inom området för offentlig makt. Sökandena har påstått att lydelsen i det angripna beslutet får en menlig tvetydighet,

på grund av att det inte klart och tydligt anges om de som beslutet är riktat till ska anses utgöra företag eller företagssammanslutningar.

50 Kommissionen har bestritt sökandenas argument.

– Tribunalens bedömning

51 Såsom angivits i punkt 36 ovan, framgår det klart av det angripna beslutet att de som beslutet är riktat till anses utgöra företagssammanslutningar och inte företag. Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den tredje grundens första del.

Den andra delgrunden: En felaktig beteckning av ONP och sökandena som företagssammanslutningar

– Parternas argument

52 Sökandena har bestritt att de och ONP utgör företagssammanslutningar. De har åberopat domen i det i punkt 42 ovan nämnda målet Wouters m.fl., som enligt sökandena innebär ett resonemang i två steg för en prövning av om en yrkesorganisation kan betecknas som en företagssammanslutning. Det första steget består i att slå fast om medlemmarna av nämnda organisation utgör företag i den mening som avses i

gemenskapens konkurrensrätt. I det andra steget prövas om medlemmarnas verksamhet till sin natur eller genom de kriterier som domstolen slår fast är av ekonomisk art.

53 Sökandena har för det första påpekat att inte alla medlemmar av ONP utgör företag i den mening som avses i artikel 81 EG, eftersom vissa är statstjänstemän. Till den senare kategorin hör i synnerhet apotekare som är verksamma på sjukhus och inskrivna i förteckningen för avdelningarna G och H i ONP. Universitetsprofessorer som undervisar i farmaci utgör en annan kategori och har också, enligt sökandena, status som statstjänstemän. Dessutom har sökandena hävdat att apotekare som uppbär lön, vilka utgör en betydande del av de medlemmar som är inskrivna i ONP:s förteckning, inte heller kan betecknas som företag. Sökandena bestrider därför tillämpligheten av förstainstansrättens dom av den 13 december 2006 i målen T-217/03 och T-245/03, FNCBV m.fl. mot kommissionen (REG 2006, s. II-4987) i förevarande fall.

54 I övrigt har sökandena bestritt relevansen av den franska konkurrensmyndighetens beslut av den 18 mars 1997 och av domen av franska Cour de cassation av den 16 maj 2000 som bekräftar beslutet, i vilket ett åsidosättande av konkurrensrätten inom sektorn för hemleverans av läkemedel slås fast. Sökandena har gjort gällande att det i beslutet och domen, som i synnerhet berör avdelning A i ONP, inte slås fast att avdelningen utgjorde en företagssammanslutning. Dessa grundade sig i stället på nämnda avdelnings överträdelse av sitt samhällsuppdrag. Sökandena har påstått att CCG emellertid aldrig har överskridit sina rättsliga befogenheter.

55 För det andra anser sökandena att deras verksamhet liksom ONP:s verksamhet ligger utanför sfären för ekonomisk verksamhet, eftersom de också har ett samhällsuppdrag grundat på principen om solidaritet och utför uppgifter som är typiska för utövande av offentlig makt.

56 Vad beträffar deras samhällsuppdrag har sökandena hänvisat till artikel L 4231-2 punkt 6 CSP, enligt vilken CNOP, som utgörs av representanter från varje centralt råd, inbegripet CCG, ”på ett nationellt plan kan handha alla frågor som rör samarbete och yrkesmässig solidaritet, i synnerhet skador och pensioner”. Det sålunda definierade samhällsuppdraget är, enligt sökandena, baserat på solidaritet som visar sig i att en del av medlemsavgiften kan användas för att hjälpa apotekare som är i trångmål eller pensionerade.

57 För att visa att de har befogenheter som innebär utövande av offentlig makt har sökandena räknat upp sina aktiviteter med hänvisning till franska rättsregler. De har gjort gällande att de bland annat ägnar sig åt dömande och administrativa uppdrag.

58 Vad beträffar deras dömande uppdrag har sökandena gjort gällande att den franska lagen likställer sökandena, i egenskap av yrkesorganisation, med förvaltningsdomstolar och att deras disciplinära avdelning presideras av en ämbetsman från förvaltningsdomstolsväsendet. Sökandena har vidare påstått att de uppfyller de villkor som uppställs för att avgöra om en organisation kan betecknas som en domstol i den mening som avses i artikel 234 EG, nämligen att sökandenas dömande uppdrag följer av lag, att de är av stadigvarande och tvingande karaktär, att deras förfarande är kontradiktoriskt, att rättsregler tillämpas och att de är oberoende.

59 Som handlingar av administrativ natur har sökandena framhållit organisation av fortbildning för apotekare, befogenhet att begära avstängning av apotekare vilkas hälsotillstånd skulle kunna ha en skadlig inverkan på yrkesutövningen och den omständigheten att ONP:s råd övervakar iakttagandet av de yrkesetiska reglerna. Vidare har sökandena hävdat att infordran av medlemsavgifter för ONP:s verksamhet och utförandet av dess uppdrag också utgör befogenheter som innebär utövande av offentlig makt. Slutligen har de tillagt att lagen överlåter åt CNOP att organisera genomförandet av en läkemedelsjournal, den första nationella elektroniska hälsojournalen.

60 För det tredje har sökandena åberopat ytterligare tre kriterier som alla, enligt sökandena, visar att de varken är företag eller företagssammanslutningar i den mening som avses i gemenskapens konkurrensrätt och som ska ha beaktats i domen i det ovan i punkt 42 nämnda målet Wouters m.fl. Det första handlar om hur nationella myndigheter utser medlemmar av förvaltningsorgan i yrkesorganisationen. Det andra kriteriet hänför sig till skyldigheten för yrkesorganisationen i fråga att iaktta ett antal kriterier som rör allmänintresset. Slutligen rör det tredje kriteriet att yrkesorganisationen i fråga inte har inflytande över sina medlemmar.

61 Vad gäller deras sammansättning i egenskap av ONP:s förvaltningsorgan, har sökandena påpekat att de inte enbart utgörs av apotekare som är valda mellan sig och som utövar ett fritt yrke, utan att de också omfattar statstjänstemän, företrädare för staten och företrädare för farmacin som är utnämnda av statliga myndigheter och som fortsatt övervakas av dessa.

62 Sökandena har dessutom hävdat att lagstiftaren givit dem i uppdrag att befrämja folkhälsan och kvaliteten på vården, vilket sökandena påstår är ett samhällsnyttigt kriterium som tillämpas vid alla deras handlingar och i synnerhet vid inskrivning i förteckningen. I det avseendet gör sökandena gällande att det följer av domstolens senare praxis att det är möjligt för en stat att inom ramen för skyddet av de grundläggande rättigheterna, såsom folkhälsan, reglera villkoren för inskrivning som genomförs av en organisation till ett yrke som också är föremål för reglering (domstolens domar av den 19 maj 2009 i de förenade målen C-171/07 och C-172/07, Apothekerkammer des Saarlandes m.fl., REG 2009, s. I-4171, och i mål C-531/06, kommissionen mot Italien, REG 2009, s. I-4103).

63 Sökandena har dessutom vidhållit att de inte kan påverka sina medlemmars handlande, vilket också utesluter att de betecknas som en företagssammanslutning. De har härvid hävdat att CNOP inte ingriper direkt vid inskrivning i förteckningen över apotekare. Apotekarna lämnar in sin ansökan hos ett av de behöriga centrala eller

regionala råden och CNOP uttalar sig enbart när inskrivning nekas. Inom området för medicinsk biologi är ett ingripande från CCG vad gäller inskrivning eller ändring av inskrivning i förteckningen beroende av tillstånd från behörig prefekt, vilken är statens representant i det berörda länet. Enligt sökandena är CCG:s roll är begränsad till att avfatta icke bindande ställningstaganden. Vad gäller inskrivning och strykning är dessutom befogenheterna för CNOP och CCG strikt begränsade i lag. Det rör sig om normbunden behörighet, eftersom de inte kan neka yrkesutövare som uppfyller samtliga rättsliga villkor inskrivning i förteckningen. Det måste vidare tas hänsyn till möjligheten till överklagande när någon nekas inskrivning eller stryks ur en förteckning, för att uppskatta beslutens faktiska inflytande på yrkesmedlemmarna.

64 Som svar på kommissionens argument, enligt vilket den formella beteckningen som företag eller företagssammanslutning av dem som det angripna beslutet är riktat till inte är ett villkor för beslutets giltighet, har sökandena slutligen anfört att principen om tilldelade befogenheter, såsom den bland annat anges i artiklarna 5 EG, 7 EG och 211 EG, innebär att kommissionen bara kan anta giltiga beslut med stöd av en rättslig grund, och detta bara om samtliga villkor som uppställs i den rättsliga grunden är för handen. Enligt sökandena skulle därför beteckningen som företagssammanslutning ha funnits vid tiden för inspektionen. Det angripna beslutet saknar annars rättslig grund, eftersom det klart anges i artikel 20.4 i förordning nr 1/2003 att kommissionen kan företa nödvändiga inspektioner vid ”företag och företagssammanslutningar”.

65 Kommissionen har bestritt sökandenas argument.

– Tribunalens bedömning

66 Det ska inledningsvis erinras om att det i skäl 24 i förordning nr 1/2003 stadgas att kommissionen bör ha befogenhet att genomföra de inspektioner som är nödvändiga för att avslöja sådana avtal, beslut eller samordnade förfaranden som är förbjudna enligt artikel 81 EG. Härvidlag anges i artikel 20.1 i förordning nr 1/2003 att kommissionen får genomföra alla nödvändiga inspektioner hos företag och företagssammanslutningar. Enligt artikel 20.4 i förordning nr 1/2003 är företag och företagssammanslutningar skyldiga att underkasta sig de inspektioner som kommissionen har beslutat om.

67 Det ska också påpekas att den definition av begreppen företag och företagssammanslutning som återfinns i artikel 20 i förordning nr 1/2003 i princip ska vara den definition som används vid tillämpningen av artikel 81 EG, eftersom de konkurrensregler som stadgas i artiklarna 81 EG och 82 EG genomförs av nämnda förordning.

68 Icke desto mindre finns det anledning att beakta den särskilda beskaffenheten av ett beslut om inspektion (se punkt 40 ovan). I synnerhet och med beaktande av att dessa beslut kommer till stånd i början av en utredning, kan det inte vara fråga om att på ett slutgiltigt sätt bedöma om de handlingar eller beslut som har antagits av de enheter som beslutet är riktat till eller av andra enheter kan betecknas som avtal mellan företag, beslut av företagssammanslutningar eller samordnade förfaranden i strid med artikel 81.1 EG, eller som sådana förfaranden som stadgas i artikel 82 EG. Även om det i artikel 20.4 i förordning nr 1/2003 föreskrivs att kommissionen ska ange föremålet för inspektionen i beslutet, handlar det vid detta stadium nämligen inte om en konkret bedömning av beteendet, utan syftet med inspektionen är just att samla bevis som hänför sig till det misstänkta beteendet.

69 Det ska vidare tas hänsyn till att förordning nr 1/2003 innebär att kommissionen tilldelas befogenheter i syfte att göra det möjligt för den att fullgöra sin uppgift enligt fördraget och tillse att konkurrensreglerna på den gemensamma marknaden iakttas (se, angående förordning nr 17, domstolens dom av den 26 juni 1980 i mål 136/79, National Panasonic mot kommissionen, REG 1980, s. 2033, punkt 20; svensk specialutgåva, volym 5, s. 253, och beslutet i det ovan i punkt 40 nämnda målet Minoan Lines mot kommissionen, punkt 34). Om detta erinras det också i skäl 24 i förordning nr 1/2003 (se punkt 66 ovan). I rättspraxis har det även slagits fast att inspektionerna kan ha en mycket omfattande räckvidd och att rätten att få tillträde till alla lokaler, all mark och alla fordon som används av ett företag är av särskild vikt, eftersom kommissionen härigenom ska kunna inhämta bevisning om överträdelser av konkurrensreglerna på de platser där sådan information normalt står att finna (se, för ett liknande resonemang och angående förordning nr 17, domen i det ovan i punkt 40 nämnda målet Hoechst mot kommissionen, punkt 26, och beslutet i det ovan i punkt 40 nämnda målet Minoan Lines mot kommissionen, punkt 35).

70 Vad gäller den omständigheten att ONP och sökandena betecknas som företagssammanslutningar i den mening som avses i artikel 20.4 i förordning nr 1/2003, ska det erinras om att begreppet företag, inom ramen för konkurrensrätten, omfattar varje enhet som utövar ekonomisk verksamhet, oavsett enhetens rättsliga form och hur den finansieras, och att ekonomisk verksamhet utgörs av all verksamhet som består i att erbjuda varor eller tjänster på en viss marknad (domen i det ovan i punkt 42 nämnda målet Wouters m.fl., punkterna 46 och 47).

71 Det ska påpekas att apotekarna, i varje fall de oberoende apotekarna, mot betalning tillhandahåller en tjänst bestående i detaljdistribution av läkemedel, en tjänst för vilken de står den ekonomiska risken. Det finns därför anledning att anse att dessa personer utövar ekonomisk verksamhet och följaktligen utgör företag i den mening som avses i artiklarna 81 EG, 82 EG och 86 EG (se, för ett liknande resonemang och analogt, domstolens domar av den 12 september 2000 i de förenade målen C-180/98–C-184/98, Pavlov m.fl., REG 2000, s. I-6451, punkterna 76 och 77, och domen i det ovan i punkt 42 nämnda målet Wouters m.fl, punkterna 48 och 49). Sökandena har för övrigt inte bestritt att ett visst antal av de apotekare som är medlemmar i ONP

kan betecknas som företag i den mening som avses i konkurrensrätten, eftersom de utövar sitt yrke som egna företagare och således bär de ekonomiska riskerna.

72 Förutom de medlemmar i avdelning A som är innehavare eller biträdande innehavare av apotek, uppfyller även medlemmar i avdelning G, nämligen direktörer eller biträdande direktörer för biomedicinska laboratorier, kriterierna för begreppet företag. Även om, såsom även sökandena har påstått, en majoritet av de apotekare som tillhör avdelning G är löntagare i privata eller offentliga laboratorier för biomedicinska analyser, kan åtminstone en del av medlemmarna i denna avdelning betecknas som företag i den mening som avses i konkurrensrätten. Som svar på en fråga ställd av tribunalen bekräftade sökandena för övrigt denna omständighet vid förhandlingen.

73 Sökandena har likväl gjort gällande att den omständigheten att en del av deras medlemmar inte kan betecknas som företag innebär att artikel 81 EG inte kan tillämpas på representationsorganen i fråga.

74 Detta argument motsägs av rättspraxis. Förstainstansrätten drog i domen i det ovan i punkt 53 nämnda målet FNCBV m.fl. mot kommissionen slutsatsen att intresseföreningar som samlar och representerar lantbrukare, som betecknas som företag enligt artikel 81 EG, kunde betecknas som företagssammanslutningar i syfte att tillämpa denna bestämmelse, oaktat den omständigheten att även lantbrukarens make eller maka kunde vara ansluten. Förstainstansrätten fann att i vart fall räcker inte enbart den omständigheten att en företagssammanslutning även kan bestå av personer eller enheter som inte kan anses utgöra företag för att frånta den dess karaktär av företagssammanslutning i den mening som avses i artikel 81.1 EG (domen i det ovan i punkt 53 nämnda målet FNCBV m.fl. mot kommissionen, punkt 55).

75 Sökandena har bestritt relevansen av nämnda dom och anfört att förstainstansrätten även fann att lantbrukarnas makar i allmänhet också deltar i arbetet i familjeföretaget. Makarna utövar således ekonomisk verksamhet, vilket inte är fallet för en stor del av ONP:s medlemmar. Även om förstainstansrätten faktiskt nämner denna omständighet i punkt 55 i domen i det ovan i punkt 53 nämnda målet FNCBV mot kommissionen, kan sökandenas argument inte godtas, eftersom det i nämnda punkt klart anges att enbart den omständigheten att vissa medlemmar inte är företag ”i vart fall” inte räcker för att sammanslutningen i fråga ska falla utanför tillämpningsområdet för artikel 81 EG.

76 ONP och sökandena är således organisationer som samlar och representerar ett visst antal yrkesmän, däribland apotekare verksamma på apotek och direktörer för biomedicinska laboratorier, som kan betecknas som företag i den mening som avses i artikel 81 EG.

77 Detta konstaterande är tillräckligt för att det ska gå att sluta sig till att kommissionen kunde beteckna ONP och sökandena som företagssammanslutningar i den mening som avses i artikel 20.4 i förordning 1/2003 (se, för ett liknande resonemang och analogt, domen i det ovan i punkt 53 nämnda målet FNCBV m.fl. mot kommissionen, punkterna 53 och 54). Följaktligen kunde kommissionen också lagenligt ålägga ONP och sökandena att underkasta sig en inspektion i enlighet med denna bestämmelse. Nämnda organisationer har i denna egenskap kunnat fatta beslut som strider mot artikel 81 EG, och kommissionen har därför, i enlighet med sitt uppdrag, rätt att kontrollera detta antagande, bland annat med hjälp av bevis som samlas vid en inspektion.

78 De argument som sökandena har framfört och som baseras på domen i det ovan i punkt 42 nämnda målet Wouters m.fl. påverkar inte denna slutsats. Frågan i det målet gällde huruvida en yrkesorganisation, såsom det nederländska advokatsamfundet,

skulle anses vara en företagssammanslutning eller, tvärtemot, en myndighet, vid utfärdandet av föreskrifter (domen i det ovan i punkt 42 nämnda målet Wouters m.fl., punkt 56). I förevarande mål är frågan huruvida sökandena då de utövar sina konkreta befogenheter faller utanför tillämpningsområdet för artikel 81 EG, eller om vissa av deras handlingar tvärtom måste antas utgöra beslut av företagssammanslutningar i den mening som avses i samma bestämmelse, uppenbart för tidigt ställd och måste i förekommande fall besvaras i det slutliga beslutet om kommissionens invändningar. För övrigt bekräftas klart i domen i målet Wouters m.fl. att yrkesorganisationerna inte a priori faller utanför tillämpningsområdet för artikel 81.1 EG (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 42 nämnda målet Wouters m.fl., punkt 59, och där angiven rättspraxis).

79 För övrigt ska det påpekas att den inspektion som föreskrevs i det angripna beslutet inte uteslutande rörde eventuella beslut av företagssammanslutningar i den mening som avses i artikel 81.1 EG, såsom i domen i det ovan i punkt 42 nämnda målet Wouters m.fl., utan även sökandenas eventuella medverkan till avtal eller samordnade förfaranden mellan apotekare i Frankrike tillhörande ONP och ett åsidosättande av artikel 82 EG.

80 Det framgår för övrigt av handlingarna att konkurrensmyndigheten i flera beslut har slagit fast att ONP eller dess organ åsidosatt konkurrensrätten och att den franska Cour de cassation har bekräftat i vart fall ett av dessa beslut. Tvärtemot vad sökandena har påstått och oberoende av den omständigheten att dessa beslut gällde avdelning A och inte avdelning G i ONP, handlar det om ytterligare en omständighet på grundval av vilken kommissionen kan göra bedömningen att ONP och sökandena inte a priori kan uteslutas från tillämpningen av artikel 81 EG. Det förhållandet att avdelning A och avdelning G har vissa medlemmar som kan betecknas som företag samt förekomsten av samhällsuppdrag som avgränsas i lag utesluter inte heller att var och en av dessa avdelningar kan fatta beslut utöver vad som tillåts i denna lag och i strid med artikel 81 EG.

81 Vad slutligen gäller sökandenas hänvisning till domarna i de ovan i punkt 62 nämnda målen Apothekerkammer des Saarlandes m.fl. och kommissionen mot Italien, av vilka det framgår att det är möjligt för en stat att inom ramen för skyddet av de grundläggande rättigheterna, såsom folkhälsan, reglera villkoren för inskrivning, som genomförs av en organisation, till ett yrke som också i sig är föremål för reglering, kan det konstateras att dessa mål i huvudsak rör tillämpningen av artiklarna 43 EG och 56 EG om etableringsfrihet och fri rörlighet för kapital på nationella bestämmelser angående villkor för att utöva apotekaryrket. Domarna i dessa mål saknar emellertid betydelse för lösningen av denna tvist, eftersom det framgår av rättspraxis att den omständigheten att regler inte utgör inskränkningar i den fria rörligheten därför att de i sig inte har något med ekonomisk verksamhet att göra varken innebär att verksamheten i fråga nödvändigtvis faller utanför tillämpningsområdet för artiklarna 81 EG och 82 EG eller att dessa regler inte uppfyller villkoren för en tillämpning av nämnda artiklar (se, för ett liknande resonemang och analogt, domstolens dom av den 18 juli 2006 i mål C-519/04 P, Meca-Medina och Majcen mot kommissionen, REG 2006, s. I-6991, punkt 31).

82 Av det anförda framgår att kommissionen vid den tidpunkt då det angripna beslutet fattades kunde betrakta ONP och sökandena som företagssammanslutningar i den mening som avses i artikel 20.4 i förordning nr 1/2003. Det har således inte visats att kommissionen åsidosatte denna bestämmelse genom att beteckna dem som beslutet var riktat till som företagssammanslutningar.

83 Talan kan således inte vinna bifall på den tredje grundens andra del och följaktligen inte på den tredje grunden i dess helhet.

84 Av det ovan anförda följer att talan ska ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

85 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom sökandena har tappat målet ska de, utöver sina egna rättegångskostnader, även ersätta kommissionens kostnader, i enlighet med dess yrkande.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen)

följande:

1) Talan ogillas.

2) Conseil national de l'Ordre des pharmaciens (CNOP) och Conseil central de la section G de l'Ordre national des pharmaciens (CCG) ska ersätta rättegångskostnaderna.

Czúcz Labucka O'Higgins

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 26 oktober 2010.

Underskrifter